

Radosna MISIJSKI LIST vijest

U Marijinu svetištu Kibeho

Pokajanje i molitva
donose preobrazbu

Kako je to slaviti
svetu misu u Tanzaniji?

Apostolat molitve

Da mladi velikodušno odgovore na zvanja, te ozbiljno razmisle o tomu da se posvete Bogu u svećeništvu ili posvećenom životu.

Sadržaj

Uvodnik	Srca gore – evo zore	3
U središtu	Priprava i djelovanje misionara	4
Iz života naših misionara	Pokajanje i molitva donose preobrazbu.....	6
	Kako je to slaviti svetu misu u Tanzaniji?.....	7
	U Marijinu svetištu Kibeho.....	8
	Redenje i mladomisničko slavlje.....	10
Intervju	Misionarke kao majke.....	12
Apostolat molitve	Misijska nakana za travanj.....	14
Vijesti iz Crkve u svijetu	Biskupi: siromaštvo ne opravdava pobačaj i eutanaziju	15
	Biskup poziva na obraćenje	15
	‘Siromašni plaćaju visoku cijenu zbog korupcije’	15
Vijesti iz Crkve u Hrvata	Godišnja skupština Papinskih misijskih djela u RH.....	16
	Promocija knjige <i>U Africi nije sve crno</i>	17
	Izabra Bog slabe da postidi moćne.....	17
	Misijska sekcija Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa u Sarajevu.....	18
Iz dnevnika misionara	Kabululu, nova zajednica.....	18
Misijski velikani	Sveta Marija Bernarda od Srca Marijina Bütler.....	21

Impressum **Izdavači:** Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavni urednik: vlč. Antun Štefan; **Zamjenik glavnoga urednika:** don Ivan Štironja
Godišnja pretplata: Hrvatska 90 KN; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: Grafika Markulin, Lukavec; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Nova ves 4, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 01/46 69 253, Fax 01/46 69 254
E-mail: missio.croatia@zg.t-com.hr
web: www.misije.hr

Kunski žiro račun:
IBAN: HR6323600001101542876
Model: HR00
u polje "Opis plaćanja" navesti svrhu uplate

Devizni račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR6323600001101542876
SWIFT CODE: ZABHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

Srca gore – evo zore

Početak godine bio sam gost na Katehetskoj zimskoj školi u Zagrebu gdje sam dobio po prvi put šansu da u nekoliko minuta progovorim vjeroučiteljima o misijama. Neka je i nekoliko minuta i po prvi put, zahvalan sam Bogu za svaki trenutak. U svojem svjedočenju rekao sam im da su misije jedina duhovnost i jedini način života Crkve.

Piše vlč. Antun Štefan

Poslani smo da idemo i da donosimo Radosnu vijest spasenja svim ljudima. Isus je rekao: Ja sam put, istina i život! Put je jedina metoda evangelizacije! Za misionare kažemo da *idu* u misije, da su *otišli* u misije. Oni su se zaljubili u Isusa putnika. Duhovnost naših misionara zove se Put.

Ako misionare pozovemo da nam znanstveno objasne problematiku evangelizacije i katehizacije, oni će nam govoriti o Isusu, zato jer ne trebaju i ne postoje znanstvene metode da bi se susrelo uskrslog Gospodina. On sam je metoda par excellence.

Jednom mi je netko nakon propovijedi pristupio i čestitao mi, zadovoljno rekavši: Velečasni, godinama sam u svojem duhovnom životu tražio metodu kako da

se približim Gospodinu, i doživljavao sam poraz za porazom, ali nakon današnje vaše propovijedi sve će se promijeniti na bolje. Na moje pitanje zašto, odgovorio mi je otprilike ovako: Uvijek sam mislio da sigurno mora postojati neka efikasna metoda koja bi mi garantirala život s Isusom, a danas sam shvatio da je uopće ne trebam! Bogu hvala, rekao sam mu! Nema drugog puta, ne trebamo metode. Ne bavimo se njima. Isus je spasitelj!

Vama koji me čitate, svim našim dragi misionarima i misionarkama, svima koji mole i daruju za misije, želim radost uskrslog Gospodina kojemu životni hod svakoga od nas čini najveće zadovoljstvo. Srca gore, evo zore!

Razmišljanje uz Dekret
 Drugoga vatikanskog sabora
Ad gentes o misijskoj djelatnosti Crkve

Piše mons. Tomo Vukšić

Četrto poglavlje posvećeno je misionarima (br. 23 – 27), njihovoj pripravi i djelovanju. Naime, iako naviještanje evanđelja ostaje obveza svakoga njegova učenika, Krist Gospodin uvijek poziva i bira iz sveukupnog broja učenika neke, koje sam hoće, da budu s njim i da ih šalje k narodima radi propovijedanja. Zato udahnuje misionarsko zvanje u srca pojedinaca i u Crkvi budi ustanove koje preuzimaju evangelizaciju kao svoju posebnu zadaću. To jest, posebnim su zvanjem odlikovani oni svećenici, redovnici, redovnice i laici koji, obdareni misijskom duhovnošću, odgovarajućim sposobnostima i darovima, prihvaćaju misijski rad. **Budući misionar treba se za svoje djelovanje pripremiti posebnom duhovnom i ćudorednom formacijom, treba biti doktrinarno siguran i apostolski odgojen, cijeniti i poštovati baštinu, jezik i običaje naroda kojemu je pošao.**

Naviještanje evanđelja Isusa Krista i kultura dijaloga (4)

Zajednički misionarski poziv okupio je mnoge pojedince u zajednice da udruženim radom vrše svoje poslanje i da se uzajamno podržavaju. Tim zajednicama, koje su podnosile i podnose velik teret misionarskoga rada, Crkva je često povjerala evangelizaciju cijelog područja, a pozvane su da svojim iskustvom formiraju i pomažu također one pojedince koji se posvećuju radu u misijama na neko vrijeme.

Uređenje misijske djelatnosti

Peto poglavlje nosi naslov *Uređenje misijske djelatnosti* (br. 28 – 34) i poziva da naponi evandeoskih vjervjesnika budu međusobno povezani na svim područjima misionarske djelatnosti. Pritom posebnu odgovornost imaju biskupi. Na razini cijele Crkve misijskom djelatnošću ravna Kongregacija za širenje vjere. U pojedinim biskupijama treba postojati pastoralno vijeće, koje u svojem djelovanju treba imati i evangelizaciju nekršćana, a na razini biskupske konferen-

cije trebaju se raspravljati ozbiljna pitanja i hitni problemi koji su zajednički te uspostavljati suradnja između biskupskih konferencija. U tom je od velike važnosti umijeće usklađivanja poslova koje vode različite redovničke ustanove i crkvena udruženja, što potpada pod nadležnost mjesnog ordinarija u svemu što se tiče misionarskoga djelovanja, te dijalog s nekršćanskim religijama i kulturama.

Posljednji brojevi dekreta *Ad gentes* posvećeni su temi suradnje (br. 35 – 41) svih vjernika u misijskom apostolatu. Ta obveza proizlazi iz činjenice da su krstom, potvrdom i euharistijom priteljovljeni Kristu te svi imaju odgovornost prema svijetu, prema evangelizaciji i prema rastu Crkve. To ponajprije postižu tako da duboko žive svoju vjeru. Iz toga će molitvom pratiti djelo misionara da Bog oplodi njihovo djelovanje.

Sve biskupijske i župne zajednice trebaju sudjelovati na djelu evangelizacije, a biskupi su posvećeni za svoju službu ne samo radi jedne biskupije, nego i za spasenje svega

Drugi vatikanski sabor u svojem dekretu o misijskoj djelatnosti Crkve naglašava važnost Papinskih misijskih djela, posebice kao izraz brige za cijelu Crkvu, i njihovo promicanje svrstava među najvažnije zadace svakog biskupa. Tamo se kaže (AG, 38): „Svi biskupi, kao članovi tijela biskupa koje nasljeđuje kolegij apostola, posvećeni su ne samo za neku biskupiju nego za spasenje svega svijeta. Kristov nalog o propovijedanju evanđelja svakomu stvoru (Mk 16, 15) tiče se u prvom redu i neposredno njih, s Petrom i pod Petrom.“

svijeta. Kristov nalog da se propovijeda evanđelje svemu svijetu tiče se ponajprije biskupa i biskupskih konferencija. Njihova je zadaća buditi svijest među vjernicima vlastite zajednice, a među mladima i svećenicima rado podupirati misionarska zvanja, „a navlastito papinska misijska djela“ (br. 38). Papinskim misijskim djelima – nastavlja dekret – pravo je dati prvo mjesto, jer su sredstvo da se katolici već od djetinjstva prožimaju pravim sveopćim i misijskim duhom i da se potakne uspješno skupljanje pomoći na dobrobit svih misija prema potrebama svake od njih. Također misijske dužnosti i odgovornosti svećenika, redovničkih ustanova i vjernika laika, kao suradnika biskupskoga reda u djelu evangelizacije, vrlo su velike i svatko ih vrši u skladu s vlastitim zvanjem i poslanjem.

U tom smislu Drugi vatikanski sabor u svojem dekretu o misijskoj djelatnosti Crkve naglašava važnost Papinskih misijskih djela, posebice kao izraz brige za cijelu Crkvu, i njihovo promicanje svrstava među

najvažnije zadace svakog biskupa. Tamo se kaže (AG, 38): „Svi biskupi, kao članovi tijela biskupa koje nasljeđuje kolegij apostola, posvećeni su ne samo za neku biskupiju nego za spasenje svega svijeta. Kristov nalog o propovijedanju evanđelja svakomu stvoru (Mk 16, 15) tiče se u prvom redu i neposredno njih, s Petrom i pod Petrom.“

„S Petrom i pod Petrom“ klasičan je izraz svake duhovnosti i svakog djelovanja u Katoličkoj crkvi. To ponajprije vrijedi za svakog biskupa, a time i za svaku biskupiju. Taj izraz hoće reći: uvijek zajedno s Petrom i pod njegovim vodstvom, odnosno u svakom vremenu s Petrovim nasljednikom i u skladu s njegovim naznakama, koje su izraz trajne karizme i službe petrovskoga naučavanja i vodstva. Tu je čast, odgovornost i zadaću Isus obećao Petru i svakomu njegovu nasljedniku. To je obećanje Isus izrekao nakon što je Petar ispovjedio vjeru u Kristovo božanstvo riječima: „Ti si Krist – Pomazanik, Sin Boga živoga.“ (Mt 16, 16) Na to mu je Isus rekao:

„Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer ti to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj, koji je na nebesima. A ja tebi kažem: Ti si Petar – Stijena i na toj stijeni sagrađit ću Crkvu svoju i vrata paklena ne će je nadvladati. Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga, pa što god svežeš na zemlji, bit će svezano na nebesima; a što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na nebesima.“ (Mt 16, 17 – 19)

Snagom povjerene službe prvog starješine, i time na neki način sustarješine, Petar danas, jednako kao i kad je pisao svoju prvu poslanicu, svim biskupima i svećenicima ponavlja riječi: „Starješine dakle među vama opominjem, ja sustarješina i svjedok Kristovih patnja, a zato i zajedničar slave koja se ima očitovati: pasite povjereno vam stado Božje, nadgledajte ga – ne prisilno, nego dragovoljno, po Božju; ne radi prljava dobitka, nego oduševljeno; i ne kao gospodari Baštine nego kao uzori stada. Pa kad se pojavi Natpastir, primit ćete neuveli vijenac slave.“ (1 Pt 5, 1 – 4)

RUSIJA

s. Augustina Mesarić i s. Mirjam Buhnjić

Dragi prijatelji, hvaljen Isus i Marija! Božić smo proslavili u dječjem stilu, jer nastojimo život u župi prilagoditi potrebama mališana. Zahvaljujući našem kapelanu o. Sergiju, koji je završio studij za film i reklamu, naša su djeca pripremila pravi božićni film. Počevši od najvećih, koji su proučili u Bibliji otajstvo rođenja Bogočovjeka i o tome ispričali na početku kratkog filma, mališani od tri i četiri godine pokazali su roditeljima kako se treba za svetkovinu Božića sve na vrijeme pripremiti, a maleni Grigorij, kojemu su tek dva mjeseca, dočarao je stvarnost malog Isusa, Boga koji je postao čovjek.

Pokajanje i molitva donose preobrazbu

U veljači se kod nas slavi dan zaštitnika domovine, a ove godine smo za taj praznik imali pet neradnih dana. To smo iskoristili za duhovnu obnovu školske djece, posebno one iz udaljenih sela. Oni su kod nas proveli pet dana u radosnim igrama, ponavljanju vjeronauka, šetnjama, a usput smo naučili i ponešto praktičnoga u kuhinji.

Trebalo je često na tržnicu da bi se za našu uvećanu zajednicu donijelo mlijeko. Jednog sam dana doživjela peh – nisam mogla pronaći slobodno parkirno mjesto. Nije bilo druge nego ostaviti auto podalje i trčati po mlijeko. Boreći se s ledom pod nogama, držala sam se zida kuće, kad tamo, umalo su me udarila vrata koja su se naglo otvorila. Odskočila sam korak naprijed i čula za svojim ledima riječi: „Vi ste iz crkve?“ Bilo je jasno da je to pitanje upravljeno meni, pa sam se okrenula. Na vratima je stajala visoka, nekada vrlo otmjena dama, a sada bolesna starica s natečenim nogama. „Vi ste iz crkve?“ ponovila je pitanje i počela pričati kako je njoj teško, kako se boji, ima dijabetes, visoki tlak i upravo je služba medicinske pomoći otišla od nje. „Meni je tako strašno,

ja se bojim“, nastavila je pričati dok sam je ja s razumijevanjem slušala. S vidljivom uzbuđenošću ispričala mi je sve svoje grijehе zbog kojih se boji. „Radila sam abortuse, ubijala sam svoju djecu. Osjećam se strašno“.

Pokušala sam je tješiti i pozvala sam je na pokajanje i molitvu, a ona je odjednom podigla ruke i s ushitom izmolila na crkvenoslavenskom jeziku Oče naš. Još nikoga nisam vidjela da tako usrdno i gorljivo moli Oče naš kao ova starica, posebno zadnji dio gdje molimo za otpuštenje grijehа.

Rekla sam joj da ću za par dana doći k njoj i pomoći joj urediti sve za posjet svećenika i ispovijed. Tu je ponudu s radošću prihvatila. Kasnije smo je posjetile i pomogle joj pripremiti se za ispovijed. S pravoslavnim svećenikom dogovorile smo posjet njezinoj kući i primanje sakramenata. Kakva milost!

Divna duhovna iskustva djece

No, nastavimo priču. Kod kuće se djeca čekala mlijeko i bilo im je dosadno te se razvila mala prepirka. Naime svi su graknuli na Alinu zbog neke njezine nepodopštine. Alina se

na kraju rasplakala. No tu je bio jedanaestogodišnji Simeon iz Azova, dječak koji je prvi put došao u crkvu, i to samo zato jer njega u školi „nitko ne voli“. Dok je Alina plakala, on joj je prišao i tješio ju: „Ne zaboravi, Alino, da sada Bog na tebe gleda s ljubavlju.“ Divno je to kako je veliku istinu Simon naučio u tako kratko vrijeme.

Na blagdan sv. Josipa u župi smo imali novu milost, krštenje dvomjesečnog Miroslava. On je treće dijete u svojoj obitelji. Za taj veliki dan na svetu su misu došla brojna djeca. Iako je kapela bila prepuna, ipak se našlo mjesta za trčanje i igru. Došao je trenutak krštenja, igra je prestala, a male dječje glave okupile su se oko krstionice u kojoj će mali Miroslav primiti dar Božjeg djetinjstva. Djeca nisu propustila ni jedan detalj obreda i sve je bilo dobro dok Amalija, koja se krstila prije pet mjeseci, nije zatražila da se i ona okupa. Pojavio se i maleni Maksim, kršten prije jednu godinu, pa i on hoće u vodu. Ti mališani nisu razumjeli što se događalo, no petogodišnji Ivan i Dijana. Tako je Dijana rekla svojoj sestriци: „Ne idi tamo, ti si se krstila“.

TANZANIJA
– don Ante Batarelo

Kako je to slaviti svetu misu u Tanzaniji?

U suradnji s o. Sergijem, naša Marijana, koja se prije dvije godine krstila, napravila je fantastičnu propovijed za tisuću ljudi. Snimili smo tri videa na temu korizme, Velikog tjedna i Uskrsa. U dvama je govorila Marijana, a u jednom Kiril. Mi smo sestre uložile truda za kostime, a djeca su fantastično odigrala tajne naše vjere i sve stavila na YouTubeu. Možda će ih i vama biti zanimljivo pogledati, evo adresa: https://youtu.be/rS8cbnO_kjg; <https://youtu.be/JDgFSaazGwM>; <https://youtu.be/MCh-sShm-7A>

I ne zaboravite staviti „palac gore“!

Puno milosnih dana u preostale dane korizme i veliku uskrsnu radost svim dragim prijateljima žele karmelićanke BSI iz Taganroga – s. M. Augustina, s. Mirjam i s. Marija Bernardina.

Sveta misa u Tanzaniji veliko je slavlje. Tomu uvelike pridonosi afrička kultura, koja je sama po sebi vrlo živopisna, puna veselja i optimizma. Puno se pjeva i pleše u svim prigodama, pa tako i na slavlju svete mise. Gosti izdaleka, koji prvi put prisustvuju svetim misama u Tanzaniji, oduševavaju se s koliko radosti se slavi sveta misa.

Prvo što se može primijetiti pri ulazu u crkvu jest šarolikost boja. Od odjeće lokalnih ljudi i raznih ukrasa kojima se ukrašavaju, poput rubaca, nakita i raznih tkanina kojima se prekrivaju, pa sve do oltara, koji je pomno ukrašen. Sve je vrlo šareno, svatko u svojim bojama, sa svim vrstama uzoraka i tkanina. Ne bi se nikada reklo da se nalazite u jednoj od najsiromašnijih zemalja svijeta, s obzirom da svi obuku ono najbolje što imaju i pomno se uredi, a žene nose čak i perike i umetke za kosu, koji su ovdje vrlo traženi.

Ono što se također primijeti odmah na ulazu u crkvu jest raspored sjedenja – žene sjede u sredini na lijevoj strani, muškarci u sredini na desnoj strani, odvojeni od žena, djeca sjede sa strane, također podijeljena na mušku i žensku.

Pjevanje i ples

Još jedna od specifičnosti, koja vas na početku pomalo i šokira, jest kašnjenje, ovdje uobičajeno. Ali to kašnjenje znači i dolazak u crkvu i pred sam kraj mise! Ako ste na početku sjedili komotno u svojoj klupi, to ne znači da ćete tako sjediti do kraja. Naime postoje „redari“, koji su članovi bazičnih katoličkih zajednica. Njihov zadatak jest raspoređivati župljane kako ulaze u crkvu. Tako da, ako je na početku mise u klupi sjedilo osmero ljudi, na kraju mise ih bude i 12! Također, kako pristizu odrasli župljani, tako i djeca ostaju bez svojeg mjesta za sjedenje jer ih redari rasporede da sjede na podu. No njima je to prigoda za igru i odmor, pa ćete ih vidjeti kako leže po podu, izuveni, naslonjeni jedni na druge, pričaju i igraju se potihom, dok ih redari ne vide i opomenu.

Ulazak svećenika u crkvu prati povorka djece plesača, koji su obučeni u žuto-bijele odore. Djeca imaju svoju koreografiju, kojom prate svaku pjesmu i uvježbani su tako da svi usklađeno plešu kao jedan. Zatim započinje ulazna pjesma. Župni zborovi u Tanzaniji zaista su veličanstveni. Talent za pjevanje koji ovdašnji stanovnici imaju zadivljujući je. Nije im potreban razglas ni mikrofoni. Imaju snažne glasove i mnogo je članova zbora, više od trideset. Pjevaju čak i četveroglasno, naizmjenice muški i ženski članovi. Kao i djeca plesači, zborashi također plešu dok pjevaju i imaju svoje odore, crno-bijele. Svi oni pridonose tomu da sv. misa ovdje bude zaista velika svečanost.

Prinos darova i milostinje

Ono što također pridonosi specifičnosti sv. mise u afričkim zemljama jest i to da se za vrijeme većeg dijela sv. mise klečeći pjevaju molitve. Tako se molitva vjernika, molitva vjeronanja i mnoge druge mole pjevajući i klečeći, umjesto sjedeći ili stojeći.

Još jedna specifičnost jest prinos darova i milostinje. Naime milostinja se ne sakuplja, nego svi izlaze iz klupa prema rasporedu, jedan iza drugoga izlazeći na jednu stranu, a vraćajući se na drugu, da bi se izbjeglo stvaranje gužve, te prilaze oltaru i stavljaju milostinju u košare, posebno muškarci, posebno žene, posebno djeca. Rijetki su oni koji ostanu u klupama i ne daju milostinju, jer je to za njih sramota, pa se svi potrude dati i ono malo što imaju. To je samo jedan od primjera nesebičnosti ovdašnjeg stanovništva. Imaju tako malo, ali uvijek su spremni podijeliti i to malo.

No ovdje je misa često i žrtva. S obzirom na to da na nedjeljnoj misi u župi Mbarali bude i više od tisuću vjernika, cijela misa potraje najmanje dva sata. Jednom prigodom je mladi svećenik koji je bio poslan na studij u Europu nakon svojeg povratka u Tanzaniju spomenuo tijekom propovijedi da misa u Europi traje manje od sat vremena, a svi prisutni vjernici su se čudili i negodovali jer da je to prekratko! Strpljivi, opušteni i veseli kao i uvijek, Afrikanci će s velikim veseljem proslaviti svaku svetu misu, trajala ona jedan sat ili čak četiri. I hvala Bogu na tome, neka im daje snagu i vjeru i dalje da se nose sa svim poteškoćama koje život nosi i da mu radosno zahvaljuju za sve ono dobro što nam daje.

RUANDA
– don Danko Litrić

U Marijinu svetištu Kibeho

Na jednom od tisuću ruandskih brežuljaka, u blizini granice s Burundijem, smješteno je svetište Majke Božje Nujina Wa Jambo (Majke Riječi). Prema mjestu u kojem se nalazi, poznato je pod imenom Svetište ukazanja, Kibeho. Daleko je od glavnih putova. Nalazi se u biskupiji Gikongoro koja je osnovana 1992., dijeljenjem od biskupije Butare, u kojoj se nalazi i prva katolička misija u Ruandi – Save, osnovana 8. veljače 1900.

Za dolazak u svetište treba imati dobro vozilo, dovoljno visoko za sve duboke i velike rupe na cesti, osobito za kišne sezone. Koji put, gledajući u provalije pokraj skliske ceste, čovjek bi volio reći: „Blago onima koji idu pješke!“ Tu sam došao sa svojom subračom salezijancima na početku svojega misionarskog djelovanja u Ruandi, 1982. godine.

Pred odlazak u Ruandu, u listopadu 1981. posjetio sam Medugorje, sa željom da se preporučim Gospi da me prati i vodi na mojim misijskim putovanjima. Ni u Medugorje, ni u Kibeho nisam išao i ne idem kao radoznalac, niti kao istražitelj – već kao vjernik koji moli i traži Gospu da ga vodi pravim putem, koji nam je Isus pokazao. Svjestan sam da je Bog svug-

dje, da je Marija s Isusom prisutna gdje god joj se obraćamo, ali znam da postoje posebna mjesta gdje ih mi možemo lakše doživjeti. To su svetišta koja postaju stjecišta velika mnoštva Božje djece koja slave Boga, zahvaljuju i mole!

Mjesto Gospina ukazanja

Jednom sam imao sreću tik uza svetište u Kibehu imati duhovne vježbe, u kući časnih sestara palotinki. Te sestre, predvođene redovnicima palotincima, vode brigu o tom svetištu. U Godini milosrđa u tom su svetištu bila otvorena Sveta vrata kroz koja su vjernici mogli ući da zadobiju potpuni oprost. Imao sam mogućnosti da upoznam situaciju tog svetišta, koje je službeno od mjesnog biskupa mons. Augustina Misaga (koji je naglo umro nakon izlaska iz zatvora!) proglašeno kao mjesto ukazanja 2001. godine. To je jedino priznato mjesto ukazanja u Africi.

Podsjećam da se prvo ukazanje u Kibehu dogodilo 28. prosinca 1981. godine. Iste godine, samo nekoliko mjeseci kasnije, od ukazanja u Međugorju. To je zanimljivo spomenuti, znajući

što se dogodilo kod nas i u Ruandi desetak godina kasnije – u obje zemlje počinjeni su genocidi.

Prva vidjelica, Alphonsine, spašena je od smrti 1994. i završila je u Italiji te postala časna sestra – gdje i dan danas živi svoje posvećenje u strogom redu klarisa.

Druga vidjelica, Nathalie, po nalogu – kako kaže – koji joj je dala Marija, ostala je u Kibehu, uza svetište, gdje prima hodočasnike i ponavlja im što joj je Gospa rekla u viđenjima.

Treća vidjelica, Marie Claire, koja se udala, ali nije imala djece, nestala je zajedno s mužem u katastrofi Ruande – vjerojatno je ubijena i bačena u neku masovnu grobnicu, kojih ima posvuda.

Pravo lječilište duše i tijela

Po želji Majke Riječi, uz mjesto viđenja, po Gospinoj želji, sagrađena je velika i lijepa crkva u koju dolaze hodočasnici iz cijele Ruande i iz susjednih zemalja. Za Marijine blagdane crkva je premala, pa se misa služi ispred crkve na otvorenom, gdje se okupi na desetke tisuća hodočasnika.

Oko nekadašnje škole gdje se Marija ukazala trima djevojkama, i oko sadašnje crkve ima više samostana redovničkih zajednica koje se brinu za primanje hodočasnika. S jedne strane svetišta, u dolini dubokoj oko 500 metara, uređen je izvor vode, prema kojem hrle mnogi hodočasnici. Od svetišta do izvora, uz vijugavu strmu stazu, nalaze se i slike i tekst cijele Krunice, sa sva četiri otajstva. Lijepo je zaista crpiti snagu s izvora vode, razmatrajući život Isusa i Marije!

Malo podalje, na jednom povišem brježuljku, nalazi se križni put napravljen od betona od jednog domaćeg umjetnika.

SALOMONSKI OTOCI

– s. Marta Nikolić

Ređenje i mladomisničko slavlje

Poštovano uredništvo i prijatelji misija! Nalazimo se u Godini sv. Vinka Paulskog. Njegovo djelovanje širi se već 400 godina po njegovim sljedbenicima. Bogu hvala na tako lijepu daru da upravo u toj godini imamo tri domaća ređenika, koji pripadaju družbi lazarista. Prisustvovali smo lijepoj svečanosti. Bilo je dirljivo i lijepo kad su ih njihovi roditelji dopratili do oltara i predali ih ocu biskupu i ocu provincijalu. Ređenici su o. Jeffry, o. Lorence i o. Benjamin.

Marijino svetište Kibeho bez sumnje postalo je jedno od najvažnijih mjesta u Ruandi gdje se štuje Majka Božja, gdje mnoštvo dolazi moliti, pomiriti se s Bogom i bližnjima u sakramentu sv. ispovijedi. To je zaista pravo lječilište duše i tijela. Majka Marija, Majka Isusova poziva svoju djecu da činimo sve što

nam je Isus rekao, da živimo kao što nas je Isus njezin Sin učio, da se ljubimo kao što nas je on ljubio – tako ćemo biti sretni i u miru!

N. B. Ja sam žarko molio Gospu da bih, iako nevrijedan te milosti, mogao dovršiti svetište Marije Pomoćnice u Kigaliju.

„Tri mlade osobe predaju se Bogu. Uzeti su od naroda i daju se narodu, da služe siromasima poput sv. Vinka. Vrata njihovih ureda uvijek će biti otvorena da mogu slušati i male i velike, da mogu dati korisne savjete, poučavati u vjeri i dovoditi ljude k Bogu. Znat će biti otac i majka potrebitima, jednostavni poput sv. Vinka, živeći u vjeri i providnosti“, naglasio je biskup.

Za vrijeme polaganja ruku prisutnih svećenika jedan mladić nosio je simbol gorljivosti, vatru

u obliku srca, do nogu prostrtih mladomisnika, a dva su bogoslova otpjevala litanije. Novi svećenici pomazani su uljem i nastavili su koncelebrirati s biskupom u službi oltara. Preljepo misno ruho izradila je s. Ruža: s prednje strane kalež, klas pšenice i grožđe, a na leđima križ isprepleten klasom pšenice.

Na kraju sv. mise ređenici su podijelili blagoslov svim prisutnima. I makar je potrajalo, svi su željeli primiti blagoslov i čestitati mladomisnicima.

Nakon blagoslova rodbina i prijatelji pozvani su na ručak u bogosloviju. Kad su svi stigli, otac biskup blagoslovio je jelo i svi su prisutni dolazili do švedskog stola i posluživali se. Uz jelo bilo je pomalo zabave, prema narodnim običajima. Zabava je potrajala do kasno navečer.

Rodbina mladomisnika donijela je poklone – plodove zemlje: veliki grozd banane, kasavu, krumpir te živu svinju. Dok su svi pjevali, svinja je počela roktati, valjda misleći da i ona treba nešto reći. Dragi prijatelji misija, preporučamo naše mladomisnike u vaše molitve, da budu dobri i preuzmu svetu službu u njihovom narodu, radeći za Boga i dobro bližnjih.

Redenje je bilo u subotu, a u nedjelju je slijedila mlada misa, skupa s provincijalom Gregom, koji je doputovao iz Australije za slavlje. Nakon službe Božje bilo je dijeljenje blagoslova prisutnima.

Ovih dana bio je pravi prolom oblaka. Jedne noći toliko je kiše palo da se rijeka izlila iz korita i poplavlila cijelu bogosloviju. Voda je tekla kao slap, i donijela je puno mulja. U nesreći je sreća što su kuće na „noga-gama“, pa je voda bila ispod kuća. Bogu hvala, brzo se povukla, no iza sebe ostavila je prljavštinu, a to je žarište malarije i drugih bolesti.

Posjet apostolskog nuncija

Uza sve ove nedaće bogosloviju je uspio posjetiti apostolski nuncij Oceanije mons. Kurian Mathew

Vayalunkal. Svečano, uz narodnu dobrodošlicu. Mladići su iskočili iz šume i naoružani kopljima, strijelama i sjekirama, obučeni u lišće, izveli tradicionalni napad. Nakon dočeka nuncij je pošao u kapelu i predvodio bogoslužje. U homiliji je uputio riječi ohrabrenja i snage u hodu za Gospodinom: „Hrabro ići naprijed, upotrijebiti vrijeme za studij, jer Bog sa svakim ima plan, u budućnosti biti dobar pastoralac, radeći u uredu ili kojoj drugoj povjerenoj dužnosti, gdje ne postoji radno vrijeme, već se služi od 0 do 24 sata. Bogoslovija je mjesto gdje se sprema za budućnost života. Ako se sada naučite živjeti za Isusa i u Isusu u molitvi i adoraciji, lakše ćete nositi životni križ. Križ nas prati. Isus ga je prvi nosio i pokazao put, idimo za njim hrabro i postojano, ne kloneći.“

Nakon euharistijskog slavlja susret se nastavio kod zajedničkog stola, koji su pripremili bogoslovi uz pomoć sestara.

Pozdravni govor i zahvalu izrekao je o. Paulos, rektor bogoslovije te otac nadbiskup Chris Chordone, kao i bogoslov koordinatorski u ime bogoslova. Zahvalili su na posjetu i otpjevali pjesmu zahvale.

Pozdrav po valovima Pacifika i svako dobro uz preporuku u molitve!

Sestre milosrdnice sv. Vinka Paulskoga iz Bume

Misionarke kao majke

Sestra Melanija Cvrtak pripadnica je družbe Kćeri Božje ljubavi. Rođena je 15. studenoga 1951. u mjestu Krupa, u Bosni i Hercegovini. U misije u Kosovo otišla je 1. rujna 2009. godine.

? Što vas je potaknulo da postanete redovnica i misionarka?

! Rodom sam iz Bosne, iz župe svete Male Terezije Gornji Vakuf – Uskoplje. Imali smo veoma dobre župnike, koji su nam često govorili o duhovnim zvanjima i pozivu. Nerijetko su nam govorili i o svetoj Tereziji od Djeteta Isusa, kojoj je posvećena naša župa, posebno župnik Jablanović, koji će postati biskup. Pričali su nam o tome da je Mala Terezija bila otvorena za Isusa i da je voljela Crkvu i misije, što me je oduševljavalo. Uvijek sam razmišljala na koji bih se način mogla i ja posvetiti Bogu te me dragi Bog doveo u družbu iz koje potječu Drinske mučenice. Po odlasku u mirovinu, budući da sam godinama radila kao medicinska sestra, htjela sam nastaviti pomagati bolesnicima, patnicima i osamljenima. Budući da se jedna sestra na službi u Kosovu razbolje-

la, javila se potreba za nastavkom misijskog djelovanja te sam osjetila potrebu da odem pomoći i nastavim karizmu koju su naše sestre tamo živjele već više od pedeset godina. U Kosovu djelujem od 2009. godine, sretna sam i zadovoljna.

U bližnjemu prepoznati Isusa

? Koje su vaše misionarske dužnosti u Kosovu?

! U Kosovu većinu stanovništva čine muslimani, ali ima i puno katolika, i pravoslavaca. Među stanovništvom ima mnogo starih koji svakodnevno trebaju našu pomoć: treba ih posjetiti, ohrabriti, izmjeriti krvni tlak, provjeriti uzimaju li lijekove i slično. Tako se po mojem medicinskom sluzenju ostvaruje i moje redovničko zvanje.

U tri župe: Ferizaju (Uroševcu), Dobljare kod Đakovice, i u Binčuu sudjelujemo u pastoralnom radu:

vodimo kateheze i okupljamo djevojke na duhovne obnove. Uz to u Ferizaju vodimo i dječji vrtić, dok u Binčuu radimo u ambulanti.

Stariji su ljudi, nažalost, nepismeni, pa ih treba ponešto naučiti čitati i pisati. Tako svakodnevno djelujem na slavu Božju i za dobro duša. U zajednici je sa mnom šest sestara – četiri su Albanke iz Kosova, iz različitih župa, a dvije smo Hrvatice. Uz mene je sestra Miroljuba, koja je u Kosovu više od pedeset godina.

? Kako izgleda vaš dan?

! Svaka redovnička zajednica ima svoj dnevni red – tako i mi, bez obzira na to gdje se nalazimo i koliko se on može uklopiti u našu žurnu svakodnevnicu. Svaki dan započinje jutarnjom molitvom časoslova i razmatranjem. Ponekad svetu misu imamo ujutro, a ponekad popodne. Nakon molitve i mise idemo na do-

ručak, a onda svaka na svoj posao. Već za vrijeme molitve i jela znaju nam doći pacijenti, pogotovo zimi, kad su prehlade češće. Dolaze nam i majke s djecom, te znamo prekinuti jelo i staviti se njima na uslugu. Ako je slučaj teži, pacijente upućujemo u ambulantu i obližnju bolnicu. Ima i mladih ljudi, obitelji koje rade u inozemstvu, u Švicarskoj ili Njemačkoj, koji redovito posjećuju svoju rodnu grudu i obraćaju se nama redovnicama sa silnim povjerenjem, znajući da ćemo im pomoći koliko god smo u mogućnosti.

Svaki radni dan započinjem mišlju: „Gospodine, ti budi uza me. Nadahni me da nađem način kako da pomognem svakomu tko mi danas dode. Ti si prvi koji djeluje, a ja sam samo tvoja produžena ruka“. Jako sam sretna i zahvalna što mogu tako nešto učiniti za Boga i bližnjega.

Majke smo svima

? Kako ljudi reagiraju na vaše prisustvo?

! Važno je ovdje spomenuti sestru Ottiliu Krämer – prvu vjerovjesnicu i misionarku u Kosovu, koja je ovdje djelovala 53 godine. S izuzetnim je žarom i ljubavlju pomagala svim ljudima. Ona je radila kao medicinska sestra u Makedoniji, no kad je vidjela potrebe naroda u Kosovu, otišla je k njima i više se nije htjela vratiti natrag. Bila je toliko revna i plemenita da su ju prozvali „majkom Kosova“. Pomagala je svakom čovjeku bez obzira na vjeroispovijest – svima je bila dobrotvorničinica i liječnica u vremenima kada lijekovi i ambulante nisu bili dostupni. Po njezinom smo primjeru i mi nastavljamo djelovati. Ljudi veoma cijene to što smo s njima, silno nas vole te imaju veliko povjerenje u nas.

? Zašto je važna misijska aktivnost u domovini?

! Sjećam se jednoga dirljivog pisma koje smo primili prije nekoliko godina od jednog školarca, dječaka iz okolice Zadra, koji je tada pohađao drugi razred osnovne škole, a sad je sigurno već u petom ili šestom. U svom nam je pismu tada napisao kako molitvom svakodnevno prati našu sestru Miroljubu i da

ga njegovi roditelji uvijek potiču na molitvu za misionare. Za slanje pisma ga je pak potaknula vjeroučiteljica, koja nam je i prosljedila njegovo pismo. Htjela bih stoga poručiti svima da najprije mole za nas, ali i da se znaju nečeg odreći i tako pomoći najsiromašniji preko nas.

Ostati vjeran vjeri i tradiciji

? Kakve su razlike u Kosovu prije pedesetak godina u odnosu na danas? Možete li usporediti situaciju s Hrvatskom?

! Razlika je velika – za vrijeme sestre Ottilije se, primjerice, vrlo teško živjelo. Ona bi na konju išla u posjet bolesnicima, jer auti ili bilo koja druga prijevozna sredstva nisu bili dostupni. Danas je malo bolje ali ipak i dalje daleko teže nego u Hrvatskoj. Nastojimo raditi koliko možemo i dati sve od sebe.

A što se domovine tiče, ona nas i dalje jako privlači. Zato se i kaže – krv nije voda. Moram vam priznati da je sjajan doživljaj nakon mnogo vremena čuti misu na hrvatskome. Hvala Bogu, sada već razumijem i albanski, no u početku je bilo izuzetno teško.

Narod Kosova veoma je gostoljubiv, vjeran svojoj tradiciji i vjeri. U povijesti su puno pretrpjeli, sve od Turaka naovamo, teško se živjelo i mnogi su stradali zbog vjere. U Hrvatskoj je sve puno naprednije, zavladao je europski duh. U Kosovu on postupno dolazi. Ipak, kosovski narod ima snažan osjećaj za pomoć čovjeku u potrebi, za bolesne i osamljene – to živi u svakome, bez obzira na vjeroispovijest. To me se iznimno dojmilo. Tu svijest imaju i Hrvati, no u Kosovu je to posebno razvijeno.

? Koja je vaša poruka za naše čitatelje?

! Zamolila bih sve da nastave i dalje moliti za nas misionare, pogotovo bolesnici. Molitva nam puno znači, bez nje ne bismo mogle ništa. S njom dobivamo snagu, jakost i ohrabrenje od Gospodina.

Razgovarala Ines Sosa Meštrović

Neka svijet plamti u ljubavi Isusovoj

Piše: don Ivan Štironja

Da mladi velikodušno odgovore na zvanja, te ozbiljno razmisle o tomu da se posvete Bogu u svećeništvu ili posvećenomu životu.

Papa je Franjo 13. siječnja ove godine uputio mladima pismo kojim obznanjuje da će se u listopadu 2018. održati Biskupska sinoda na temu: „Mladi, vjera i razlučivanje zvanja“. Time Papa potvrđuje činjenicu da je Crkvi stalo do mladeži, da s njima računa te da vrijeduje potencijale koji se kriju u mladim ljudima. Uz to, Crkva se kao majka brine da mladi otkriju svoj pravi poziv, da se ostvare u svomu zvanju i budu sretni.

Papa u spomenutom pismu razmišlja o Božjemu pozivu Abrahamu (Post. 12,1). Bog poziva Abrahama da izađe iz svoje zemlje i pođe u nepoznati kraj. Tako Sveti Otac upućuje poruku i poziv mla-

deži da izađu iz „zemlje“ nepravde i pođu u novu zemlju a to je: „jedno pravednije i bratskije društvo za kojim u dubini duše čeznete i koje želite izgraditi sve do periferija svijeta“. A da bi to u potpunosti uspjeli, poziva ih da pođu ususret Isusu, koji u svakoga pojedinca upire svoj pogled nudeći mu sebe, svoju pomoć kao Učitelj.

Čovjek često bježi od Isusova pogleda i poziva. Primjer je prorok Jeremija kojega Bog podsjeća da ga je poznao prije nego ga je oblikovao u majčinoj utrobi; da ga je posvetio za proroka prije nego što je izišao iz majčina krila (Jer 1,5-8). Svaki čovjek je stvoren u ljubavi sa svojim posebnim ra-

zlogom i zadaćom. Zato je važno otkriti taj razlog i zadaću, odnosno svoj smisao i sreću.

Mladi čovjek ne bi smio pasivno čekati da mu netko otkrije tu tajnu smisla života nego se mora osobno pokrenuti i uz Božju pomoć tražiti svoj put. Sv. papa Ivan Pavao II. na Svjetskom susretu mladeži u Rimu uputio je, među ostalim, ove riječi: „Dragi mladi, kad biste postali ono što biste trebali biti, svijet bi plamtio u ljubavi“.

Pronaći svoj put, prepoznati Božji poziv i prihvatiti ga, veliki je blagoslov i sreća. Neka svijet plamti u ljubavi Isusovoj! Na tu nakanu cijela Crkva moli.

BOLIVIJA

Biskupi: siromaštvo ne opravdava pobačaj i eutanaziju

Prijedlog je ozbiljna prijetnja pravu na život, prava je ideološka kolonizacija – ustvrdili su bolivijski biskupi govoreći o predloženoj reformi Kaznenog zakonika, o kojoj će uskoro raspravljati Višenacionalna zakonodavna skupština. Biskupi izražavaju zabrinutost zbog teksta koji „poziva zakonodavce i cijelo društvo da brane pravo na život te da aktivno sudjeluju u javnoj raspravi“.

Pravo na život, na kojem se temelje sva druga prava, odnosi se na svako ljudsko biće, bez razlike. Život je Božji dar i nitko ni u kojoj okolnosti ne može s njim raspolagati – tvrde biskupi. Biskupi naročito osuđuju dio teksta u kojem se opravdava pobačaj, tijekom prvih osam tjedana trudnoće zbog pomanjkanja gospodarskih sredstava potrebnih za njegov djeteta, kao

i u slučaju da je majka studentica, ili u bilo kojem drugom trenutku trudnoće kada postoji prisutna ili buduća opasnost za život majke, ili kod utvrđene fetalne malformacije, ili kad je trudnoća posljedica silovanja i rodoskrvnuća, ili je pak riječ o djevojčici i adolescentici.

Biskupi smatraju da tekst izobličuje kazneni sustav uvođeći siromaštvo kao opravdanje zločinâ kao što su čedomorstvo ili eutanazija, „kao da bi siromaštvo bilo dovoljan razlog za kršenje zakona“. Osim toga, uvodi se jedno antropološko viđenje koje „odbacuje“ ranjivu ili djecu s invaliditetom, a „žalosno nasilje pobačaja“ shvaća rješenjem društvenih i gospodarskih problema. Pobačaj siluje tijelo žene, nanoseći joj teške posljedice na psihološkoj razini,

kao što je post-pobačajni sindrom čije su posljedice često neminovne – pišu bolivijski biskupi.

To kao Crkva ne možemo prihvatiti. Država je dužna usvojiti politike usmjerene na poboljšavanje života ljudi te podupirati trudnoću, suzbijajući nasilje, kako bi život u društvu za sve bio moguć. Biskupi latinsko-američke države podsjećaju na apel pape Franje pučkim pokretima da uvijek čuvaju život i ljudsko dostojanstvo, naročito siromaha; osim toga, ističu nesuglasnost predloženoga zakona s Bolivijskim ustavom, koji štiti sva ljudska prava, uključujući temeljno pravo na život od samoga začeća. Krist je došao kako bi svi imali život u izobilju – zaključili su bolivijski biskupi. (RV)

JUŽNI SUDAN

Biskup poziva na obraćenje

Predsjednik Južnosudanske biskupske konferencije, biskup Eduardo Hiiboro, pozvao je predsjednika Južnog Sudana, Salvu Kiira Mayarditu, da poduzme konkretne korake koji će naciju održati ujedinjenom.

Biskup je te riječi izrekao u gradu Yambiou, za vrijeme Nacionalnog dana molitve za mir koji je sazvao predsjednik Kiir. Biskup Hiiboro je pozvao južnosudansko vodstvo na čelu s

predsjednikom Kirom kao i stanovništvo te zemlje na obraćenje: „Kako bi ova molitva postala povijesna i smislena za nas danas, moramo se pokajati i ne grijешiti više!“, istaknuo je biskup.

Ujedno je potaknuo predsjednika da preuzme odgovornost te radi na pozitivnoj promjeni: „Cijeli će Južni Sudan pomno promatrati predsjednika Salvu Kiira da bi vidjeli hoće li ova molitva promijeniti njegove

odluke i stav kako bi mirnim putem ponovno uspostavio upravljanje zemljom“, kazao je biskup Hiiboro.

Biskup promiče otvoreni, iskreni i civilizirani dijalog o etničkim odnosima, mirenju i praštanju, kao i o drugim nacionalnim izazovima i pitanjima. Pozvao je također na nastavak molitve, okončanje rata te da

se Vladini vojnici ponašaju profesionalno. Na kraju je ponovno istaknuo nužnost obraćenja kazavši: „Kao Južnosudanci moramo pokazati da nam je žao i da se sramimo svojih djela.“ (RV)

PANAMA

'Siromašni plaćaju visoku cijenu zbog korupcije'

Tisuće se vjernika prošle nedjelje, 5. ožujka, okupilo u Bazilici sv. Arkandela Mihaela u panamskom gradu Atalayi, koji je od grada Paname udaljen 250 km, kako bi proslavili nacionalni blagdan Isusa Nazarećanina. Nadbiskup grada Paname, José Domingo Ulloa Mendieta, predvodio

je misno slavlje i u propovijedi se osvrnuo na stanje u zemlji, posebno na zlo korupcije. „Tko ispašta zbog korupcije? Siromašni, bolnice bez lijekova, pacijenti bez pomoći ili duhovne skrbi, djeca bez obrazovanja i kateheze“, kazao je nadbiskup Ulloa Mendieta. „Svi snose odgovornost: i Crkva, i

bogati, i siromašni“, istaknuo je nadbiskup, a prenijela agencija Fides. „No postoji veći grijeh od korupcije“, nastavio je, „a to je ravnodušnost“. Naglasio je kako nas ona čini neosjetljivima na trpljenje i potrebe drugoga. „To je još jedno od zala protiv kojeg se trebamo boriti. (RV)

ĐAKOVO

Godišnja skupština Papinskih misijskih djela u RH

U ponedjeljak 6. ožujka u Bogoslovnom sjemeništu u Đakovu, u organizaciji Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj i Đakovačko-osječke nadbiskupije, započela je godišnja skupština Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj.

Na skupštini su sudjelovali mons. Slobodan Štambuk, biskup hvarsko-bračko-viški i predsjednik Vijeća za misije HBK-a, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u RH vlč. Antun Štefan, misijski ravnatelj iz svih (nad)biskupija u Hrvatskoj te nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u BiH mons. Luka Tunjić.

Početak rada obilježen je svečanim koncelebriranim misnim slavljem, koje je u kapeli sjemeništa predvodio nadbiskup đakovačko-osječki u miru mons. Marin Srakić, u koncelebraciji svećenika iz Sjemeništa te ravnatelja Papinskih misijskih djela. Nakon sv. mise uslijedio je susret dijecezanskih ravnatelja PMD-a s bogoslovima.

Otvorenje godišnje skupštine

Godišnja skupština otvorena je u utorak 7. ožujka u Nadbiskupskom domu u Đakovu. Okupljene je na početku pozdravio vlč. Antun Štefan, nacionalni ravnatelj PMD-a u Hrvatskoj. Dobrodošlicu okupljenima uputio je mons. Marin Srakić, pozdravljajući ih u svoje i u ime nadbiskupa mons. Đure Hranića. Istaknuo je da je to vijeće uvijek shvaćalo svoje poslanje: da animira misijski i misionarski duh u Crkvi i pomaže onima koji su ozbiljno prihvatili geslo „Gori i izgori za Boga i ljude.“

Zahvalu nazočnima u ime HBK-a uputio je mons. Slobodan Štambuk, predsjednik Vijeća za misije HBK-a, te istaknuo da je s područja Đakovačko-osječke nadbiskupije uvijek dolazio potreban misijski poticaj.

Mons. Luka Tunjić, nacionalni ravnatelj PMD-a u BiH, u svojem je pozdravu naglasak stavio na čvrste veze među Hrvatima u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, rekavši da one upućuju na veću, odgovorniju i čvr-

šću suradnju na svim razinama života.

Nakon pozdravnih govora skupština je nastavljena radnim dijelom, a u poslijepodnevnom satima sudionici skupštine slavili su misna slavlja u pet župa Đakovačko-osječke nadbiskupije: u Cerni, Donjem Miholjcu, Đakovu 1, Đakovu 2 te u Županji 2.

U srijedu 7. ožujka sudionicima skupštine predavanje na temu „Kako motivirati misijsko djelovanje?“ održala je dr. sc. Snježana Mališa, s Hrvatskoga katoličkoga sveučilišta.

Istaknula je da je Crkva po svojoj naravi misionarska, jer joj misijsko poslanje proizlazi iz Isusovih riječi „kao što mene posla Otac, i ja šaljem vas“. Tim riječima jasno je naznačeno da je sam Isus model misijskog djelovanja – „podite i naviještajte svima“. Svi su članovi Crkve pozvani sudjelovati u misiji „izlaska“ Crkve, ali kako? Naglasila je da jasnoća puta proizlazi iz svakoga stvarnog susreta sa živim Kristom, ali slijediti takav put misijskog djelovanja nije jednostavno, jer, da bismo bili kadri naviještati, moramo slušati živu riječ koju Bog govori.

Hodočasnički dan Gospi Brze Pomoći

Osmi ožujka, kao mjesečni dan čašćenja Gospe Brze Pomoći, proslavljen je u istoimenoj župi i sve-

tištu u Slavanskom Brodu. Svečanu večernju misu u 18.30 predvodio je mons. Slobodan Štambuk, biskup hvarsko-bračko-viški.

U svojoj je propovijedi biskup Štambuk istaknuo da je Gospa sveti vez između zemlje i neba, sveti most preko kojega ljudi prolaze, most na kojem ima i molitava i suza, ali i uspjeha. „Stojimo ovdje u ime svog naroda, koji pati, koji se iseljava, u ime naših sela, koja ostaju bez ljudi i tako nam Hrvatska postaje domovina bez Hrvata. Želimo danas moliti Gospu, koju naš narod tijekom povijesti smatra Kraljicom, da našem narodu podari dobre vrijednosti, napose kad su u pitanju naše obitelji“, nastavio je u svojoj propovijedi.

Godišnja skupština završila je u četvrtak 9. ožujka jutarnjom sv. misom. (A. Banović)

KISELJAK

Promocija knjige *U Africi nije sve crno*

Usklopu obilježavanja Dana Srednje škole „Ivan Goran Kovačić“ Kiseljak održana je promocija knjige *U Africi nije sve crno* autora Željka Garmaza. Na samom početku nazočnima se obratila ravnateljica Srednje škole „Ivan Goran Kovačić“ Mirjana Medić, koja je izrazila zadovoljstvo i radost što može u svoje ime i u ime svojih djelatnika pozdraviti sve nazočne te ih pozvati da pomognu rad našeg misionara fra Ivica Perića.

Promocija je održana 17. ožujka 2017. u paviljonu Srednje škole „Ivan Goran Kovačić“. Autor Željko Garmaz, koji je rođen u Trebinju, školovao se u Sarajevu i Pločama, a živio i radio u Splitu, Luxembourgu, Londonu, Zagrebu i na kraju u Osijeku. Deset godina radio je kao ratni izvjestitelj s ratišta Slovenije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Makedonije, Albanije i Sjeverne Leonea. Tri puta boravio je u Sjevernoj Africi, kada snima prvi film, i otada mu Afrika postaje opsesija. U Ruandi upoznao je fra Ivicu Perića, koji u nemogućim uvjetima u Africi živi i djeluje već više od 20 godina. Pisac se rukovodio motom „Pomoći ispunjenje sna fra Ivica postaje i moja misija“. Sa svojom suprugom Majom

2011. godine objavljuje knjigu *Naš čovek u Africi*, koja je bila prethodnica i koja je probila led za lavinu dobrote. Prikupljenim sredstvima pokrenuta je izgradnja srednje škole u Kiwumuu, koju trenutno pohađa oko 800 učenika. Nakon postignuta uspjeha prve knjige slijedi nova knjiga, *Vinske priče*, objavljena 2013. godine. Treća je po redu promovirana knjiga *U Africi nije sve crno*.

Putopis je to objavljen 2016. godine, a kako i sam naslov glasi, u Africi ipak nije sve tako crno, nego čarobno, divno, krasno... Afrika je kao magnet koji snažno privlači k sebi. Opisati Afriku u nekoliko riječi nije lako, ali zahvaljujući autoru, moguće ju je upoznati kroz smijeh, sreću, ljubav, pustolovine, kao i druženja s dobrim ljudima.

Među 250 stranica teško je izdvojiti najzanimljivije, ali ipak su učenice Ena Barbić, Barbara Budimir i Rea Mijatović izdvojile jednu priču, koju su i pročitale tijekom promocije. A priča je to o jednom dječaku iz veoma siromašne obitelji koji je od starih dijelova pronađenih na otpadu napravio vjetrenjaču i tako osigurao svojim sestrama da uče pod svjetlošću.

S obzirom na to da je izgradnja škole pri kraju, očekivani prihodi od prodaje nove knjige namijenit će se za izgradnju športske dvorane, koja bi bila tek druga u Ruandi, što govori o velikom značenju tog projekta.

Prije prikazivanja dokumentarnog filma o fra Ivici Periću, misionaru iz kiseljačkog kraja, skupu se je obratio Pavo Šekerija, dijecezanski ravnatelj Papinskih misijskih djela u Bosni i Hercegovini. On je tom prigodom upoznao nazočne o povijesti i strukturi PMD-a na razini naše zemlje, kao i šireg područja na kojem žive i djeluju Hrvati katolici. Naročito se osvrnuo na rad naših misionara i potrebu pomaganja potrebitima. Pozvao je nazočne da posjete štand na kojima su bili izloženi suveniri, čijom prodajom pomažemo našim misionarima u Africi.

Film prikazuje školu u Kiwumuu, u Ruandi, koja je izgrađena donacijama hrvatskoga naroda, a ime nosi

po pokojnom fra Vjeki Ćuricu. Fra Ivica Perić je ravnatelj Centra „Otac Vjeko“ i svećenik Župe Kiwumu.

Potpunijemu ugodaju pridonijeli su svojim glazbenim izvedbama i učenici Glazbene škole „Wagner“:

Elizabeta Miličević, Marko Sičanica i Ivan Ivičević, svi učenici Srednje škole „Ivan Goran Kovačić“ Kiseljak.

Tom prigodom uručene su i nagrade učenicima koji su sudjelovali u literarnom natječaju. Nagrade su bile knjige i suveniri iz Ruande, čime je iskazana potpora misionarima u Africi. Nagradjeni učenici su:

- poezija: Mihaela Kataka, Mirna Šteko i Doris Perić;
- proza: Renata Škoro, Doris Dragojević i Ana Milušić;
- drama: Mihaela Kataka i Toni Marjanović.

Moderatorica je bila Ana Lulić, a koja je pripremila i program promocije.

Mirjana Medić

SARAJEVO

Izabra Bog slabe da postidi moćne

Vrlo je zanimljivo slušati ljude kako počinju čitati knjige ili novine. Tako je nekima dovoljno, pogledavši sadržaj, pročitati uvod i zaključak da „kompetentno“ dadnu sud o toj knjizi. Pojedini počnu čitati novine od zadnje stranice, a drugi opet čitaju

samo zvučne naslove. Među zanimljivije čitatelje spadaju oni koji u službenim glasilima svojih (nad)biskupija, od bogate ponude i sadržaja, najradije ili jedino čitaju kroniku svojeg ordinarija. Ima i onih koji novine čitaju od prve do zadnje stranice. Kad je u pita-

nju *Radosna vijest*, na pitanje *nije valjda da čitaš i darovatelje*, odgovor je potvrđan, s obrazloženjem da bi čitanje bilo nepotpuno, a prema darovateljima nepošteno da se i taj dio *Radosne vijesti* ne pročita. Jer ti novčani prilozi često su, za potrebne u misijama, najradosnija vijest.

Među darovateljima u dragom nam misijskom listu već desetljećima možemo susresti inicijale T. K. Iza tih inicijala ponosno stoji tjelesno krhka, vrlo slabašna osoba, koja je ovih dana napunila sedamdeset godina. U tom na prvi pogled prilično „istrošenu“ tijelu krije se osoba čvrste vjere, jakog duha i nesebične ljubavi. Nisu ju spriječili izvršiti svoju obvezu prema misijama ni veliki snjegovi, ni silni sarajevski minusi, čak i ispod -20 stupnjeva, kako je bilo ove godine. Na pitanje je li se možda zavjetovala pomagati misije, ponizno i gotovo s nelagodnom odgovara da pomoć misijama shvaća kao plaćanje režijskih troškova, ishrane, lijekova... Dakle, kao svoju kršćansku dužnost. Obećanje da će pomagati misije s

vremenom se pretvorilo u redovitu obvezu, a obveza u neizrečen, ali življen zavjet. I tako inicijali T. K. žive u misijama, a u toj nesebičnoj osobi svi oni kojima ona pomaže. Otkidajući svakodnevno od svojega skromnog života prikupi da može pomoći u misijama onima za koje je sigurna da imaju manje i koji od nje puno skromnije žive, a ona živi uistinu evandeoski skromno. U sebi ima kolekciju dobrih djela koja govori glasnije od svih državnih i privatnih kolekcija.

Što drugo poželjeti našoj T. K. nego da ju Gospodin poživi i da se njegovo ime može širiti i proslavljati ondje gdje naši misionari „krče njive i oru prve brazde kršćanstva“. Uistinu izabra Bog slabe i nejake da postidi mudre i umne, a može se dodati, i moćne ovog svijeta. U inicijalima T. K. prepoznamo sve naše darovatelje za koje smo sigurni da ne daju od suviška, nego iz kršćanske ljubavi, koja ne poznaje granice. Bog im podario mir srca i duše te radosno služenje i svjedočenje. (PMDBiH)

SARAJEVO

Misijska sekcija Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa u Sarajevu

Misijska sekcija djeluje od samog početka rada Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa u Sarajevu 1890. godine. Otada pa do danas Vrhbosansko bogoslovno sjemenište dalo je velik broj svećenika misionara i svećenika koji pomažu misije, a samo posljednje dvije godine misijski zov slijedila su dvojica mladih svećenika: Marko Jukić i Gabrijel Jukić. Vlč. Marko Jukić se zaputio u Limu, glavni grad Perua, a vlč. Gabrijel Jukić je odmah nakon ređenja, obavivši sve potrebne pripreme, otišao u Zambiju. Od prvog dana kada je osjetio svećenički poziv, Gabrijel je znao da to za njega znači misijski poziv i rad u misijama. Kako ne misliti i ne pomagati našim dojučerašnjim kolegama koji su ostavili sve „privilegije“ zapadnog načina života i

otišli u nepoznato i drugačije: jezik, običaji, kultura, način život, dakle gotovo sve nepoznato i drugačije. Usprkos svim razlikama oni su svjesni da im je samo jedan poznat i taj jedan ujedinjuje sve naše razlike i čini ih nebitnima. On je naš učitelj Isus Krist, koji je podnio mučeničku smrt, krvlju svojom oprao sve, izbrisao razlike i želi da se svi ljudi spase. Tu istinu naši Marko i Gabrijel i svi misionari diljem svijeta šire i svjedoče. Kako im ne biti potpora u svakom pogledu?!

U misijskoj sekciji Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa danas djeluju tri bogoslova iz tri različite biskupije: Sven Skender (Mostarsko-duvanjska biskupija), Ivica Blažević (Vrhbosanska nadbiskupija) i Mario Grbavac (Banjolučka biskupija). Misijska sekcija

djeluje i radi pri uredu PMD-a u BiH. Suradnja nam je dobra i plodonosna. Stoga smo zahvalni Bogu da možemo i iz Sarajeva barem malo pomoći i olakšati širenje evanđelja, te najradosnije vijesti na svijetu.

Djelatnost misijske sekcije najviše se očituje u molitvenom zajedništvu i skupljanju novčanih sredstava za pojedine misionare i misijska područja te u pomaganju pakiranja misijskog lista *Radosna vijest*. Na početku godine 2017. naša misijska sekcija organizirala je skupljanje novčane pomoći misijskim kasicama u bo-

goslovnoj zajednici za našega najmlađeg misionara, Gabrijela Jukića. U toj akciji skupljeno je 2000 konvertibilnih maraka. Na početku korizmenog vremena naša misijska sekcija pokrenula je još jednu akciju prikupljanja novčanih sredstava za misijska područja. Takve i slične akcije imamo i u adventskom vremenu. Uz Božju pomoć nadamo se ostvariti i još neke akcije i ideje tijekom ove godine.

Molimo posebno i na nakanu da Gospodinov misijski poziv osjete i odazovu se kolege iz naše generacije bogoslova.

Bogoslov Mario G.

Kabululu, nova zajednica

DR KONGO – Fra Stojan Zrno

Uputismo se prema Kabululu, novoj kršćanskoj zajednici. Ceste gotovo i nema. Polagano se vozimo i pomalo, na mjestima, popravljamo cestu. S uključenom duplom vučom na terencu nekako prođosmo. Savladasmo i dva mosta uz dobro dirigiranje suputnika. Samo se tako može svladati opasnost da vozilo ne upadne u rijeku. To selo je malo čudnovato. Kuće su razbacane i stigismo do šefa kršćana kao na neki osamljeni ranč. Prvi put ovdje odsjeda svećenik, pa se osjećaju nekako neugodno. Trče tamo-amo. Pozivam šefa kršćana i velim mu da mi nismo neke visoke vlasti, nego subraća, i ne trebaju se stidjeti. Ne zna se tko je sve ovdje katolik. Neki su „simpatizeri“, drugi mole svake nedjelje, a treći (tek nekoliko njih) pravno su kršćani jer su kršteni. Ali svi su „katolici“.

Tu se skupilo i dvadesetak djece. Stide se, boje se prići bijelcu, jer nikad prije nisu imali prigodu rukovati se s njim. Led se malo otopio kad ih pozvah da im podijelim bombone. Žene u napola srušenoj kuhinji spremaju objed. Šef kršćana natkrio je jedan dio zemljišta između kuće i kuhinje i tu nam je lijepo sjediti. Vjetar piri, temperatura je oko 25 stupnjeva. Razgovaramo s narodom. Danas ćemo samo služiti svetu misu jer drugih sakramenata nema. Za to nam je na raspolaganju cijelo popodne. To je prvi put da se slavi sveta misa u selu. Zato ako i sve ne bude baš najbolje, nije važno. Treba im dati vremena da uče. A mi ćemo ih sa svoje strane samo potaknuti da ozbiljno uče vjeronauk, da mole, a ostalo će polako nadoći.

Tu su i neki pastori iz raznih sekti, čije je znanje na razini ostalih. Stvorili su mali zbor.

Misno slavlje u Kabululu

Započesmo svetu misu. Ne znam kako prisutne osloviti. Obično se kaže: „Dragi kršćani!“ Kako reći *kršćani* kad među njima gotovo i nema kršćana. Ipak, „braćo i sestre“, to uvijek ide. Pozdravljam sve. I šefa sela, i pastore, i ostali narod. Na početku ih se samo

nekoliko prekrži. Ostali ne znaju. Ali imaju dobru volju. Slušaju.

Zbor pjeva ono što zna. Vodi ih poganka Marija, žena šefa kršćana, koja misli na sve – i na kuhinju i na zbor. Divim joj se kako sve radi sa smiješkom. Ispovjedio se samo jedan starac, koji i nije mislio danas doći, jer se ozlijedio. Noću izlazio van i nabasao na jedno drvo, koje mu se zaplelo u nogu i ozlijedilo ga. Liječio se na domaći način i već hoda. Ali bio je u polju. Čuva manioku i kukuruz od divljih svinja. Nedavno mu je umrla žena, pa sada živi sam. Poslao sam nekoga s biciklom da ga doveze. Jer bila bi sramota da se nitko iz sela ne pričesti. Šef kršćana je vrlo aktivan. On je i osnovao zajednicu, ali žena mu je poganka i nisu se vjenčali. Vjeroučitelj je neki starac, koji je živio u Kamini. Bio je vjenčan s jednom ženom, ali ona je umrla, pa se ponovno oženio. A budući da nije bilo svećenika, nije se mogao vjenčati. Dok sam služio svetu misu ispod natkrivenog prostora, ostali su bili radoznali. Gledali su što taj bijelac radi. Zato je poslije svete mise bilo posla. Razgovarali smo sa svima i upućivali ih što će činiti, kako će se spremati za Uskrs, da bismo imali sakramente. Tu

ima i muha cece, kao i komaraca, koji su grizli cijelu noć. Ako se pokrijem po glavi, vruće; ako se otkrijem, kao zrakoplovi bombarderi slijeću na me i grizu. Ujutro, dok smo spremali stvari, razmišljamo i o ponovnom posjetu velikomu poglavici. Moramo ga pozdraviti. Opet nas je lijepo primio. Primijetivši da nam se žuri, reče: „Pričekajte samo malo dok dođu...“ ne razumjeh tko treba doći. Nakon pet minuta pojavise se neki ljudi, vodeći mladu kozu. Poglavica veli: „To vam je za Božić, da možete lijepo blagovati.“ Zahvalih mu srdačno za tako lijep izraz poštovanja. Stavismo kozu u vozilo i vraćamo se u kuću ravnatelja škole. Iako su još jutarnji sati, na stolu nas čeka pravi objed, a tu je i kava. Čeka nas i šef kršćana sa svojom ženom. Svečano su obučeni. Oni će se nama vozilom do njihova sela Kafumbe, udaljeno oko pet kilometara.

Posjet selu Kafumbe

U selu se sprema doček. Prelazeći preko jednog mosta, umalo nisam upao u rijeku. Most je izgrađen od željezničkih tračnica preko kojih su naredana drva. Budući da je padala kiša, sva su drva pokliznula po tračnicama ispred kotača i jedan je kotač ostao za koji centimetar na tračnici. Ponovno smo poslagali drva, malo ih povezali, a onda polako prešli. U Kafumbeu nas dočekaše s poklicima radosti. Sve se selo skupilo ispred kuće mladenaca. Došao je i ravnatelj škole, sa školskom djecom. U nedostatku pjesama za tu prigodu, pjevali su sve: i uskrсне, i božićne, i korizmene i adventske pjesme. Čak su otpjevali i cijelu misu od početka do kraja, pa i *Vjeronjanje* je bilo pjevano. Koliko je trajalo pjevanje *Vjeronjanja*, u Europi bi neki svećenici za to vrijeme završili i cijelu misu. Mladenci su se dobro pripremili, crkvu ukrasili cvijećem, bili su zaista radosni i dostojanstveni. Čak je i cijela kuća bila okićena cvijećem. Primali su čestitke i zahvaljivali svima. Trajalo je to oko sat i pol. Iako smo jeli u Kalundweu, opet nas pozvaše u kuću, gdje je serviran svečani ručak uz palmino vino. Oprostimo se, jer smo morali stići u Kalenga-Ntandu, do koje smo se vozili barem tri sata.

su bili i učitelj, koji je pomagao šefu kršćana, i učiteljica, koja je radila u kuhinji s Marijom. Cijelo predvečerje bilo je tako zanimljivo. Poslije obilne večere grijali smo se uz vatru i pričali. Mjesec je provirivao iza oblaka. Onda se iznenada smrači. Poče kiša. Pravi škropac. Svi smo ušli u kuću, gdje su već bili pripremljeni ležajevi za nas. Oni će svi spavati u tijesnoj kuhinji. Tek je devet sati navečer. Znači, imamo još dosta vremena za razgovor. U usku prostoru su Adolf, šef kršćana, i njegova žena Marija, njihovih četvero djece, učiteljica i njezina mala curica, nas trojica i animator. Govorili smo o vjeri i o budućnosti te zajednice koja se rađa. Najednom poče curiti kroz slamnati krov. Kuća je dobro pokrivena, ali završetak je bio loš, nije sve urađeno kako treba i eto trke iz jednog kuta u drugi. Tek u pola noći kiša je stala, pa smo otišli spavati. U međuvremenu šef Adolf se penjao na krov, stavljao neki lim, da bi nas zaštitio od kiše. Ujutro umalo da nisam pao ispred kuće. Zemljište je od ilovače. Raskvašena ilovača postala je klizava kao led.

Posjet selu Kalundwe

Oprostimo se od te nove zajednice i uputismo se u Kalundwe, četrdesetak kilometara na jug, u selo velikog poglavice. Odmah po dolasku predložio sam da ga odemo posjetiti.

Izišao je iz rezidencije kad je čuo da dolazimo i u uredu nas lijepo primio. Bilo je sunčano do dva sata popodne. Kiša nas potjera u kuću ravnatelja kršćanske zajednice. Šef kršćana je umro. Novi će se danas vjenčati. Žena mu je poganka, ali se želi krstiti. Vjeroučitelj se nedavno oženio, a žena mu je u nekoj sektu. Ovo pišem dok pada obilna kiša. Ne žuri nam se jer nema u crkvi puno posla. Ali zato su razgovori, savjeti i pouke poslije svete mise vrlo važni i mnoge dovedu na pravi put. Tek poslije pet sati popodne oblaci su se razišli i mi smo pošli u školu, gdje ćemo slaviti svetu misu. Bilo ih je samo troje za svetu ispovijed. Krstila se žena novog šefa kršćana i njih dvoje sklopili su crkveni brak. Kako je stari šef kršćana umro za vrijeme mog odмора, oni su izabrali novoga, koji nije bio vjenčan. Zapravo, nije bilo drugog izbora. Ovdje je nekako čudno. Svi se ugledaju u velikog poglavicu, koji ima osamnaest žena. Ostali nisu u mogućnosti platiti osamnaest žena, pa zato imaju „samo“ po dvije-tri. To je tako i među poganima, a i među kršćanima. Ipak svi oni vole svećenika i na svetoj su misi sva školska djeca skladno pjevala, a i vrlo glasno, tako da se cijelo selo orilo. Navečer nismo dugo ostali vani. Počeo me hvatati san, što su drugi primijetili, pa oko devet sati predložio sam da idemo spavati. Ovdje

Sveta Marija Bernarda od Srca Marijina Bütler

No postala je utemeljiteljica i poglavarica nove družbe: Družbe sestara franjevki misionariki od Marije Pomoćnice. U Chonu, koji je tada imao oko 13.000 stanovnika, posvetila se raznim karitativnim djelatnostima i katehizaciji. Uvjeti u kojima je djelovala bili su veoma teški. Bolesti, siromaštvo, razni nesporazumi s društvenim i crkvenim poglavarima, samo su neki od problema na koje je naišla u svom misijskom djelovanju. Revolucije masonskog nadahnuća prisila ju je da napusti zemlju i 1895. godine sa 15 sestara dolazi u Kolumbiju, kamo ih je pozvao biskup. Smjestio ih je u siromašnu bolnicu zvanu „Obra Pia“. Zahvaljujući njezinoj revnosti, zajednica se brzo proširila po Kolumbiji, zatim po Brazilu i po Austriji. Pohađala je novonastale zajednice, dijeleći s njima naporne misijske izazove. Umrla je 19. svibnja 1924., u dobi od 76 godina, u „Obri Piji“, koja je postala u međuvremenu njihova matična kuća.

Njezina je duhovnost prožeta franjevačkim duhom: ljubavlju prema Bogu po ljubavi prema svakom čovjeku, osobito prema siromasima, odbačenima, i dubokoj svijesti o pripadnosti Crkvi. Tu Crkvu je uvijek doživljavala kao „našu svetu majku Crkvu“, kako je voljela reći.

Svojim zalaganjem oko odgoja domorodaca ispunila je svoj misijski poziv, a svojim primjerom mnoge je djevojke pridobila za Gospodina. One nastavljaju njezinu karizmu i duhovnost. 29. listopada 1995. godine, papa Ivan Pavao II. proglasio ju je blaženom, a 12. listopada 2008., papa Benedikt XVI. svetom. Ona je tako postala prva Švicarka koja je proglašena svetom. Mnogi vjernici rado se utječu njezinu zagovoru i mnogi svjedoče o raznim čudesnim ozdravljenjima po njezinu zagovoru.

Vlč. Odilon Singbo

Verena Bütler rođena je 28. svibnja 1848. u Auwu, u Švicarskoj. Njezina je obitelj bila skromna, ali bogata životom, jer ih je bilo osmero djece. Nakon što je primila prvu svetu pričest, euharistija joj je postala čvrst oslonac i temelj na kojem će izgraditi cijeli svoj duhovni život. Godine 1867. stupila je u kapucinski red Marije Pomoćnice u Altstättenu i dobila ime Marija Bernarda od Srca Marijina. Povjerene su joj razne odgovorne službe, a između ostalih imenovana je učiteljicom novakinja, a bila je izabrana i za poglavaricu. U to vrijeme Crkva je u Ekvadoru tražila misionare koji bi htjeli naviještati Radosnu vijest. Sestra Marija Bernarda od Srca Marijina rado se odazvala tomu pozivu i sa svojih šest suradnica 1888. godine krenula u Ekvador. Prvotni cilj bio joj je da osnuje misiju družbe kojoj je pripadala.

ZA MISIJE I MISIONARE:

Dragica Nikolić, Borovica 100 KM * N. N. Sarajevo 200 KM * N. N., Zagreb 91KM, 32 KN, 25,50 EUR * N. N., Sarajevo 108,30 KM, 346,92 KN, 1,66 EUR * Željko Andelić 50 KM *

Mira Ivanković, Mostar 50 KM * N. N., Mostar 100 KM * Mara Čule, Mostar 150 KM * N. N., Mostar 100 KM * obitelj Zdenka Zovke, Mostar 200 KM * N. N., Mostar 100 KM * Tonka Zelenika, Mostar 20 KM * N. N., Mostar 50 KM * obitelj Čavar, Mostar 50 KM * N. N., Mostar 165 KM * N. N., Mostar 20 KM * N. N., Mostar 100 KM * Ilija Ivanković, Mostar 10 KM * Marija Nikolić, Mostar 5 KM * Mira Ivanković, Mostar 10 KM * N. N., Mostar 50 KM * N. N., Mostar 100 KM * Milena Gudini, Mostar 20 KM * Paula Azinović, Mostar 10 KM * N. N., Mostar 15 KM * obitelj Matešković, Mostar 10 KM * Vinka Raspuđić, Mostar 30 KM * N. N., Mostar 100 KM * N. N., Mostar 18 KM * Božo Rimac 10.000 kn * Agneza Cvetko 200 kn * Ana Filipović 110 kn * Ana Radić 500 kn * Anika Udiljak 200 kn * Anna Ciceran 500 kn * Ante Sabljčić 150 kn * Anto Markotić i obitelj 100 kn * Antonija Perhaj 400 kn * Aurelija Dovrančić 200 kn * Aurelije Dovrančić 200 kn * Autoprijevoz Petir 100 kn * Benediktinski samostan sv. Luce 100 kn * Petar Boca 500 kn * Bosiljka Šimunović 200 kn * Boško Meić Sidić 350 kn * Bože i Milica Đonlić 750 kn * Božidar Škarec 200 kn * Branka Maslač 200 kn * Branka Past 200 kn * Danijel Krizmanić 300 kn * Danko Ivošević 200 kn * Davor Cindrić 540 kn * Davor Ristić 2.000 kn * Domagoj Galić 450 kn * Dominika Papić Kukić 100 kn * Don Darko Jerković 4.000 kn * Dubravka Jandrić 300 kn * Dušanka Tadić 200 kn * Đ. Jančec 250 kn * Đuro Mikišek 200 kn * Elizabeta Grigić 100 kn * Franjo Katanović 250 kn * Gianfranco Biban 600 kn * Goran Šipek 50 kn * Gordana Radošević 200 kn * HOST d.o.o. 300 kn * Hrvoje Cerovac 200 kn * Ivan Šlišković 200 kn * Ivana Carević 200 kn * Ivana Josipović 100 kn * Ivana Katavić 200 kn * Ivica Bradara 150 kn * Ivica Cvitić 300 kn * Ivica Grubeša 1.000 kn * Ivica Koprivnjak 1.000 kn * Ivka Nedić 50 kn * Ivo Lacić 5.000 kn * Ivo Marušić 100 kn + 100 kn * Jasmina Bernat 50 kn * JČJS 1.000 kn * Josip Jungabel 1.000 kn * Josipa Glibota 380 kn * Juraj Brajnović 200 kn * Jure Brkić 500 kn * Justica Stražičić 200 kn * Kata Mihaljević 400 kn * Kazo Zelić 200 kn * Klara Pošćić Stilin 100 kn * Krunoslav Orečić 300 kn * Luka Savin 400 kn * Ljeka, Jakov, Dominik i Sara Krajcar 300 kn * Ljuba Mlinar 300 kn * Ljubica Pličić 200 kn * Mara Čavar 600 kn * Marija Bagavac 200 kn * Marija Barišić 200 kn * Marija Brekalo 330 kn * Marija Dadić 100 kn * Marija i Božo Kostešić 100 kn * Marija Matijačić 500 kn * Marijan Hohnjec 200 kn * Marijan Sviben 400 kn * Marinko Hudolin 200 kn * Marino Martinčević 200 kn * Marko Sinti 200 kn * Marko Šalić 500 kn * Martina Rašić-Ažman 360 kn * Matija Brekalo 500 kn * Matija Jarić 200 kn * N. N. 50 kn * Mira Lučić 1.000 kn * Mirjana Ešegović 200 kn * Miroslav Blažan 50 kn * Miroslav Fadiga 100 kn * N. N. 394 kn * Nada Peleh Serenčević 100 kn * Neda Koprivec 100 kn * Nedjeljka Koprivec 100 kn * Nikica Gracin 200 kn * Nikola Marjanović 200 kn * Nikola Perić 200 kn * Nikola Tomkić 250 kn * Obitelj Barešić 200 kn * Obitelj Raguž 200 kn * Ordinacija opće medicine dr. Božena Puljiz 300 kn * Pero Kožul 220 kn * PIU BELLO 195 kn * Renata Jukić 300 kn * Samostan benediktinki sv. Andrije 100 kn * Sanela Kučar 100 kn * Sara Tadić 500 kn * Sarafin Šitum 500 kn * Silvija Vasilj 200 kn * Silvija Vasilj 200 kn * Slavko Opačak 300 kn * Sven Bosnić 200 kn * Tekstil Mini d.o.o. 300 kn + 300 kn * Tomislav Čubelić

250 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Toni Hanich 200 kn * Udruga HVIDRA Omiš 400 kn * V. B. 800 kn * Vedran Akalović 50 kn * Veronika Valičević 50 kn * Vesela Smokrović 200 kn * Vinko Klarić 150 kn * Vladimir Dinjar 300 kn * Zdenka Baraba 300 kn * Zdenka Podhraški-Relja 20 kn + 20 kn * Zdenka Sever 100 kn * Zdravka Lovrić 50 kn * Zdravko Hrs 2.500 kn * Zdravko Kirinčić 1.500 kn * Zoja Zubčić 50 kn * Zrinka Brkić 100 kn * Zvonimir Zovko 350 kn + 300 kn * Željana Bobanović 100 kn * Željko Horvat 225 kn * Župa Veliškovići 100 kn * Župa Vidovec 300 kn * Zlatko Tomljenović 650 * Pero Kožul 500 kn * Milenka Prgomet 100 kn

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Tomislava Majstorović 50 KM * Slavko Čosić 50 KM * s. Terezija Batarilo, Sarajevo 50 KM * obitelj Katavić, Sarajevo 50 KM * Vikica Šalić 300 kn * Branko Dragojević 450 kn * Josip Kordić 100 kn * Roko Šrdarović 30 kn * Blaško Kivić 200 kn * Gordana Šižgorić 40 kn * Lidija Kovčić 2.500 kn * Stjepan Maloić 500 kn * Ante Sabljčić 150 kn * Zoja Zubčić 50 kn * Pero Petanjak 100 kn * Hrvoje Višić 50 kn * Dobročinitelji preko o. Drage Kolimbatovića 3.150 kn * Mario Vazgeč 250 kn * Natalija Kargačin 300 kn * Natalija Kargačin 300 kn * Matilda Labaš 20 kn * Ivica Vrdoljak 50 kn * Željka Vodopija 200 kn * Niko Grgić 50 EUR kn * Jadranka Bačić-Katinić 100 kn * N. N. 394 kn * Nada Alfirević 100 kn * Sandra Španić 200 kn * Gordana Šižgorić 40 kn * Ivka Mlačić 800 kn * Pero Kožul 50 kn * + 50 kn * Milka Brunec 200 kn * N. N. 200 kn

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJE:

Anamarija Režek 1.500 kn * OŠ Braća Ribar, Zagreb-Sopot 30 kn * Danijela Špahija 25 kn * Monika Kačić Alešić 2.000 kn * Tomislav Krušlin 600 kn * Nadbiskupski ordinarijat Đakovo 600 kn * Prvopričesnici župe sv. Ćirila i Metoda, Rijeka 500 kn * Kristina Jurković 200 kn * N. N. Faletar 100 kn * Marija Nikolić 50 kn * Stjepan Kozelka 50 kn * Pjevači Betlehemske zvijezde, Župa Svih Svetih - Đakovo 8.000 kn * Sanja Nikčević 500 kn * Ljerk Berković 20 kn * Varga Vesna 249 kn * Župa Ivanec 3.722 kn * Dinko Rogulj 200 kn * Župa bl. A. Stepinca, Koprivnica 3.230 kn * Jurčec d.o.o. 200 kn

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEĆENIKA U MISIJAMA:

T. K. Vogošća 30KM * Gordana Šižgorić 40 kn * Mate Žić 5.000 kn * Nikola Crnković 100 EUR * Mario Vazgeč 250 kn * N. N. 100 kn * N. N. 394 kn * Tomislav Bilčić 150 kn

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Irena Šimić, Humac 30 KM * T. K. Vogošća 30 KM * „Emmesse“ d.o.o., Čitluk 400 KM * „Fama“ d.o.o., Široki Brijeg 500 KM * Slavko Burić 100 KM * Sara Miković 100 kn * Ivanka Kusturici 100 kn * Vesna Hećimović 100 kn * Katica Dujmović 150 kn

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Ivanka Doko, Čitluk 25 KM * Mara Jurić, Bijelo Polje 70 KM * „Komping“ d.o.o., Vitez 50 KM * Anđela Mihaljević 100 KM * Nada Vuković 50 kn * Katica Ramadža 200 kn * Mihael Popinjac 100 kn * Tina Šarić 750 kn * Danica Kristić 100 kn * Anđela Svoboda 50 kn * Zrinka Pavelić 200 kn * Verica Grbić 270 kn * Igor Končurat 300 kn * Dubravko Dujmić 100 kn * Željko Nikolić 50 kn * Maja Konjarnik 50 kn * Obitelj Vuković 200 kn * Ivanka Boras 100 kn * Sunčica Čoklica 50 kn * Laura Kordić Rušin 200 kn * Marija Bašić 50 kn * Jela Lučić 100 kn * Mate Radoš 150 kn * Dario Maradin 100 kn * Silvije Kućinac 500 kn * M. Mihaljević 20 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Stjepan Horvat 100 kn * Frane Torbarina 100 kn * Josip Župan 50 kn * Ana Jelić 50 kn * Dragica Josipović 200 kn * Goranka Rupe 200 kn * Marija Galić 50 kn * Danica Humek 20 kn * Pirusovci u Donjoj Dubravi 608 kn * Pirusovci na TEŠ-u u Donjoj Dubravi, Virju i Ladanju 573 kn * Senka Dominiković 100 kn * Ljuba Filipović 800 kn * Josip Trbara 800 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KONGU:

Vesna Mohorovičić 40 * Nikola Horvat 100 kn * Željana Nižić 50 kn * Ružica Medvarić-Bračko 133 kn * Dario Časar 100 kn * Stane Radulović 100 kn * Blaško Kivić 100 kn * Jozefina Varžić 200 kn * Ante Sabljčić 150 kn * Viktorija Vičić 100 kn * Mirna Noethig 100 kn * Zlatko Tomljenović 1.000 kn * Srećko Botrić 150 kn * Marija Vuković 100 kn * Katica Kuštro 100 kn * Maja Perica 200 kn * Mladen Crneković 100 kn * Lidija Petrač 70 kn * Stane Radulović 30 kn * Valentina Opačak 200 kn * Spomenka Mandić 200 kn * Kata Sabelja 100 kn * Natalija Kargačin 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

T. K. Vogošća 20 KM * Robert Skejić 150 kn * Ivka Šijaković 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Ljiljana Lukač 100 kn * Martina Bikfa 400 kn * Ana Mrgan 100 kn * Ivan Martić 738 kn * Ruža Doknjaš 30 kn * Slavica Bilandžić 100 kn

ZA MISIJE, GLADNE I IZGRADNJU ŠKOLE I CRKVE U RUANDI:

Ivan Prskalo, Mostar 20 KM * Ruža Perić, Kiseljak 50 KM * Romano Tripalo 150 kn * N. N. 100 kn * Stana Prskalo 150 kn * Ružica Medvarić-Bračko 134 kn * Zoran Zorica 100 kn * Mirjana Rožić 200 kn * Igor Pivac 500 kn * Iva Musulin 50 kn * Srećko Botrić 150 kn * Romano Tripalo 150 kn * Župa Kaptol 200 EUR kn * Katarina Vajdoher 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBII:

Marija Puharić 40 kn * Marija Bartošek 300 kn * Mihaela Viskov 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Paulina Puj, Sarajevo 100 KM * Jakov, Marijana i Antuka Trupina, Travnik 100 EUR * Slavica i Ivo Trupina, Travnik 50 EUR * Vikica Gašpar Radak 20 KM * Katarina Verić 10 KM * Nikolina Petrović 5 KM * Ljiljana Mesarov 50 kn * Župa Ponikve 10.000 kn * Ivan Janoš 700 kn * Nikola Crnković 300 EUR kn * Milenka Prgomet 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Ruža Perić, Kiseljak 50 KM * Ivan Bošnjak 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

„Fama“ d.o.o., Široki Brijeg 500 KM * Biserka Zorbas 100 kn * N. N. 394 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

„Fama“ d.o.o., Široki Brijeg 500 KM * Ružica Medvarić-Bračko 133 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:

Nada Hrga 300 kn * Ivka Šijaković 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

T. K. Vogošća 30 KM * Sestre Kćeri Božje Ljubavi, Zagreb 100 EUR * Luca Anić 50 KM * „Fama“ d.o.o., Široki Brijeg 500 KM

ZA MISIJE I GLADNE U KENJI:

„Fama“ d.o.o., Široki Brijeg 500 KM

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:

„Fama“ d.o.o., Široki Brijeg 500 KM * Ivanka Bencun, Kiseljak 50 KM * Ruža Perić, Kiseljak 70 KM

ZA MISIJE I GLADNE U PERUU:

Ruža Perić, Kiseljak 50 KM

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Nikša Petrašić 2.000 kn

ZA AKCIJU MIVA - MISIJSKA VOZILA:

N. N., Sarajevo 2.000 KN * N. N., Mostar 100 KM * N. N., Mostar 10 KM * Danica Bošković, Mostar 20 KM * N. N., Mostar 20 KM * obitelj Čorić, Mostar 20 KM * Slavica Jurkić, Mostar 20 KM * N. N., Mostar 50 KM * Ana Buntić, Mostar 20 KM * N. N., Mostar 20 KM * Zlata Šimović, Mostar 7 KM * obitelj Ostojić, Mostar 20 KM * Marica Zelenika, Mostar 40 KM * Ambroz Civiljak 400 kn * Ivanka Cesar 200 kn * Davor Lončarić 100 kn * Kristinko Jalušić 30 kn * Marija Pajan 100 kn * Nedjeljko Jerčić 50 kn * Marija Lončarić 200 kn * Antun Ojurović 10 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Josip Bašić 100 kn * Miho Vuletić 300 kn * Milka Tomašković 100 kn * Dinka Ilić-Roller 200 kn * Jagoda Jović 500 kn * Lidija Torić 20 kn * Erna Ružić 200 kn * Luca Radman 20 kn * Marija Kranjez 50 kn * Ante Bilač 40 kn * Natko Blagojević 100 kn * Josip Rajković 200 kn

Nova knjiga prof. dr. Milana Šimunovića o misijskoj tematici

U duhu ponovnog buđenja svijesti o potrebi misijske duhovnosti i djelovanja, objavljena je knjiga prof. dr. Milana Šimunovića: *Prenošenje vjere u promijenjenim okolnostima suvremenog svijeta*. Knjiga je plod višegodišnje suradnje autora s Nacionalnom upravom PMD u Hrvatskoj, i njegovog stručnog doprinosa u kreiranju misijskog lista *Radosna vijest*.

Na molbu vlč. Antuna Štefana, ravnatelja Papinskih misijskih djela, prof. Šimunović je 2013. godine počeo pisati za spomenuti list. Potaknuta izvrsnom recepcijom od najširih krugova i najraznovrsnijih čitatelja, javila se ideja o objedinjenju tekstova za *Radosnu vijest* i drugih, dodatnih materijala (poput prigodnih izdanja PMD-a, te onih sa susreta europskih nacionalnih ravnatelja PMD koji nisu bili objavljeni) u samostalnu knjigu. Djelo prof. dr. Milana Šimunovića ujedno je i prvo izdanje u Biblioteci Missio s kojom je započet poseban niz izdanja u smjeru promicanja hrvatske „misiologije“.

Sukladno prvotnoj namjeni većine tekstova, stil je ponekad na granici novinarskog diskursa kako bi bio što pristupačniji svim profilima vjernika. Nastala uslijed nekih specifičnih znakova vremena, novih kulturnih izazova te posebice ubrzane sekularizacije, knjiga nalikuje na svojevrsni katekizam djelujući na crti jačanja eklezijalne svijesti. S namjerom da posluži svim pastoralnim djelatnicima i samim vjernicima, mjesto je na kojem se mogu pronaći poticaji i sadržaji za drugačiji način promišljanja i zamišljanja svoga poslanja, ograničena ne samo na svoju usku sredinu, odnosno župnu zajednicu. Njezin je cilj pridonijeti stvaranju novoga misionarskog lica Crkve u kršćanskim zajednicama, dati zamah njezinoj vitalnosti, ali također i svijesti da kršćani intenzivnije katolički i „planetarnije“ misle.

Knjigu je objavila Nacionalna uprava Papinskih misijska djela u Republici Hrvatskoj, ustanova Katoličke Crkve koja se bavi evangelizacijom i pomaganjem vjernicima u misijskim krajevima svijeta, molitveno i materijalno. Papinska misijska djela objedinjuju četiri Djela koja su nastala u 19. i 20. stoljeću: Djelo za širenje vjere, Djelo svetoga Djetinjstva, Djelo svetog Petra apostola te Misijsku zajednica. Knjigu dr. Milana Šimunovića može se naručiti na e-adresi: missio.croatia@misije.hr.

MISIJSKA KRIŽALJKA – travanj 2017.

Radosna vijest	Blažen	Ž. ime	Izakov sin	Težina omota robe	Američij	Dušik	Udruženje	Sjedničenje	Naš otok	Radij	Sumpor		Dan ustanove sv. Mise
Prigodna čestitka												Č Komadić	
Sveto trodnevje						Žen. ime Suglasje (mn.)					Nota solmizacije Drača		
Bib. mjesto					Mjesto u Rusiji Dušik					Pavlov suradnik Jedinica			
Varoš s hrv. stanovništ. u Bačkoj									Pokrov Vrsta vina				
					Zacrtnjen Dan Isusove muke i smrti							Radijus Ž. ime	
	Crni konj										To (eng.) I (lat.)		
	ED					Centimetar Kalij				Prva žena E			
	Radosna vijest												

Rješenja iz prošlog broja: DJELO SV. PETRA APOSTOLA, BIGARD, KORIZMA.

